

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 2 grudnia 2014 r.

Poz. 10894

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR LEX.I.4131.163.2014.MPZ WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

z dnia 27 listopada 2014 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 645 i poz.1318 oraz z 2014 r. poz. 379 i 1072)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLVII/639/2014 Rady Miasta Legionowo z dnia 29 października 2014 r. w sprawie *dopłat do biletów na przejazd środkami lokalnego transportu zbiorowego na trasie z Legionowa do Warszawy i z Warszawy do Legionowa oraz na terenie Legionowa dla osób zameldowanych na terenie gminy Legionowo.*

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 października 2014 r. Rada Miasta Legionowo podjęła uchwałę Nr XLVII/639/2014 w sprawie dopłat do biletów na przejazd środkami lokalnego transportu zbiorowego na trasie z Legionowa do Warszawy i z Warszawy do Legionowa oraz na terenie Legionowa dla osób zameldowanych na terenie gminy Legionowo.

Uchwałę tę Rada Miasta podjęła na podstawie art. 18 st. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 50a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2011r . Nr 5 poz. 13 z późn. zm.). W przepisie § 1 ust. 2 i 3 kwestionowanej uchwały Rada przyznała uprawnienie do dopłaty do biletu normalnego i do biletu ulgowego 50 % osobom zameldowanym na terenie gminy Legionowo.

Wprowadzając taki zapis Rada ograniczyła krąg adresatów uchwały do osób zameldowanych na terenie gminy Legionowo. Wprowadzenie zameldowania jako warunku otrzymania dopłaty do biletu istotnie narusza przepisy art. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym wspólnotę samorządową, tworzą mieszkańcy gminy, „zameldowanie” nie jest bowiem kryterium, które determinuje przynależność do wspólnoty samorządowej. Podkreślić należy, że przepisy wymienionych ustaw, podobnie jak ustawa z dnia 16 lipca 1998 r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. z 2010 r. Nr 176, poz. 1190, z późn. zm.), nie definiują pojęcia „zamieszkiwania”. Przy zastosowaniu wykładni systemowej pojęcie zamieszkania należy interpretować na podstawie art. 25 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964r. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.), do której wprost odsyła art. 9 ustawy Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw. W rozumieniu art. 25 Kodeksu cywilnego, miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu. Wskazać należy również art. 5 pkt 9 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2011 r. Nr 21 poz. 112, z późn. zm.), który wprost stanowi, że przez stałe zamieszkanie należy rozumieć zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego pobytu. Zatem dla przyjęcia „zamieszkiwania”, na gruncie wskazanych wyżej ustaw, konieczne jest wystąpienie dwóch przesłanek: przebywania (zamieszkiwanie) i zamiaru stałego pobytu.

Kryterium „zameldowania” , którym posłużyła się Rada Miasta dla określenia kręgu osób uprawnionych do uzyskania dopłat do biletów, nie jest kryterium właściwym, gdyż jego zastosowanie prowadzi do pozbawienia uprawnień osób, stale w gminie zamieszkujących

i posiadających status członka wspólnoty gminnej. Przy ustalaniu bowiem prawa do świadczeń dla mieszkańców gminy rozstrzygające znaczenie będzie miało faktyczne zamieszkiwanie, a nie formalne zameldowanie, co potwierdza doktryna oraz utrwalone orzecznictwo sądów administracyjnych (vide: Wyrok NSA z dnia 9 października 2001r., sygn. I SA 1582/01, Wyrok NSA z dnia 23 listopada 2005 r. sygn. OSK 1029/05, Wyrok NSA w Poznaniu z dnia 29 czerwca 1995r. sygn. SA/Po 518/95).

Zdaniem organu nadzoru nieuprawnionym jest pozbawianie części mieszkańców gminy, członków wspólnoty samorządowej, uprawnień do dopłat.

Zgodnie z powołanym przez Radę Miasta przepisem art. 50a ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, rada może ustalać ceny za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej w gminnych przewozach pasażerskich. Ceny, o których mowa w art. 50a, mają charakter cen maksymalnych (art. 50b ustawy). Natomiast ustalone w uchwale dopłaty do biletów nie stanowią cen maksymalnych a ulgi, do których ustalania uprawnienie ma organ wykonawczy gminy. Podkreślić należy, że zgodnie z dyspozycją art. 15 ust.1 pkt 10 ustawy, organizowanie publicznego transportu zbiorowego, polega w szczególności na ustalaniu opłat za przewóz oraz innych opłat, o których mowa w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z późn. zm.), za usługę świadczoną przez operatora w zakresie publicznego transportu zbiorowego. Uprawnienia do ulgowych przejazdów dla pasażerów, które nie wynikają z przepisów powszechnie obowiązujących, mogą być ustanawiane przez operatora w uzgodnieniu z organizatorem (art. 46 ust. 1 pkt 6 i 11 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym). Zgodnie natomiast z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy organizatorem publicznego transportu zbiorowego, właściwym ze względu na obszar działania lub zasięg przewozów, na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej, w gminnych przewozach pasażerskich jest gmina. Na mocy ust. 4 wskazanego wyżej przepisu, zadania organizatora publicznego transportu zbiorowego w gminie wykonuje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Zatem uzgadnianie uprawnień do ulgowych przejazdów w przewozach o charakterze użyteczności publicznej, należy do kompetencji organu wykonawczego, który wykonuje zadanie organizowania publicznego transportu zbiorowego. Zatem, postanowienia uchwały, w których zostały określone dopłaty do biletów będące w istocie indywidualnymi ulgami naruszają przepisy ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Określenie przez Radę dopłat do biletów wykracza poza kompetencje, wynikające z przywołanego w podstawie prawnej przepisu art. 50a ustawy

o publicznym transporcie zbiorowym, który przyznaje Radzie uprawnienie do ustalania maksymalnych cen za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym.

W tym miejscu należy podkreślić, że Miasto Legionowo podejmując współpracę z m.st. Warszawą w zakresie powierzenia realizacji zadań z zakresu lokalnego transportu zbiorowego kwestie uprawnień od ulg uregulowała odmiennie. Na podstawie uchwały Nr LXVI/1806/2013 Rady m.st. Warszawy z dnia 3 października 2013 r. Kartę Warszawiaka można otrzymać, jeżeli spełnia się łącznie dwa warunki: trzeba mieszkać na terenie m.st. Warszawy i rozliczać podatek dochodowy od osób fizycznych w Warszawie. Zaznaczyć należy, że do uzyskania stosownych uprawnień w zakresie zniżek, nie jest wymagane zameldowanie, a jedynie fakt zamieszkiwania na terytorium m.st. Warszawy.

W uwzględnieniu powyższego, organ nadzoru uznał stwierdzenie nieważności powyższej uchwały za w pełni uzasadnione

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Miastu przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały, z dniem jego doręczenia.

Wojewoda Mazowiecki:
Jacek Kozłowski